

Co jsme v uplynulém týdnu zažili:

– Medvíďata (děti 3 – 6 let):

V pondělí jsme vyrazili na procházku ke kořenům, když jsme dorazili k nově zpěvněné cestě, děti moc bavilo sbírat ztvrdlé kusy písku a házet je dolů na cestu... Nakonec se nám je podařilo nalákat a aktivity s listy, sbírali jsme je, počítali, povídali si o nich. Nakonec jsme si jich pár vybrali a ve školce je schovali pod papíry a frotáží na papír přenesli.

V úterý již od rána pršelo a tak jsme v pláštěnkách zůstali a hned po svačině se vydali na průzkum lesa, zda nerostou houby. Ne nadarmo se říká, že houby rostou po dešti. Luky našel krásného klouzka a tak jsme se dnes vypravili do říše hub. Ukázali jsme si jak houba vypadá, jak se sbírá, co se z hub dělá a jaké to máme nejznámější houby. Děti si vyrobily houby z kloboučků žaludů, těsta a klacíků a hned je zasadily do mechu. Kromě toho jsme vedli vážnou výpravu lesem, kde jsme se vyhýbali nepřátelskému táboru a musely jsme se brodit hustým houštím, přes kopce větví, ... až k cíli – ke krmelci, pověděli jsme si, proč krmelce jsou a co se do nich dává. Dnes se nikomu nechtělo spát, i když deštivé počasí přímo vybízelo ke spánku, nakonec většina usnula.

Ve středu opravdu hodně pršelo a tak jsme na angličtinu zůstali uvnitř. Australánek Sebastian se odhodlal dětem říci několik slov anglicky a přinesl jim ukázat knížku. Během angličtiny jsme si zahráli židličkovanou. Po angličtině jsme se vydali ven, do deště. Dětem se déšť hodně líbil, běhaly loužemi, odvodňovaly cestu. Došli jsme do rokle, kde se blátivé svahy staly pro děti velkou výzvou. Šplhaly do svahů, skály z pařezů, Sebestián natíral strom blátem a Eliška si z bláta udělala velkou kouli. Umíte si asi představit šatnu po tom co se tam svléklo dvanáct bahnitých koulí :-).

Ve čtvrtek jsme rovnou zůstali venku a rozhodli jsme se vydat na odrážedla. Dojeli jsme skoro až k Vydymáčku, kdy jsme si v lese zavěsili dvě houpací sítě. Marek si do jedné z nich zalezl, zakryl se a asi dvacet minut tam vydržel ležet. Do druhé houpačky se naopak namáčkly rovnou čtyři děti! Houpačky byly velká zkouška schopnosti se rozdělit s ostatními. Společně jsme si zopakovali zvířátka, roztřídili je na domácí a divoká a seřadili je podle velikosti. Zkoušeli jsme také hledat houby, bohužel jsme tentokrát žádné nenašli. .

 Páteční ráno bylo konečně bez deště a tak jsme dlouho nelenili před školkou a hned krátce po 9h vyrazili za dobrodružstvím a svačinku si snědli v terénu. Po pár zastaveních jsme dorazili ke „Koloběžce“, nejprve jsme se rozezpívali oblíbenými písničkami za doprovodu Jarmilčiny kytary a našich školkových nástrojů. Pak jsme si přečetli pohádku Boudo Budko a hned spustili do hraní. Abychom se líp vžili do role, rozdala nám Káťa masky, kromě známých 6 zvířátek z pohádky jsme si verzi poupravili (bylo nás 12) a tak do budky přišel také Tygr

Žigr, Lev Blev, Slon co má hlas jak zvon...byla to velká legrace. Hraní nás bavilo a tak jsme si postupně zahráli ještě Zlatou bránu, na Rybáře a rybky, Zajíčka v jamce. Zpátky do školky nás hnala hlavně chuť na oběd... po obědě si ještě většina stihla vytvořit svoje mýdlo. A pak už jen pohádka...

Tlapičky (děti 2 - 3 leté):

V úterý již od rána přšelo a tak jsme v pláštěnkách zůstali a hned po svačině jsme se společně s Medvíďaty vydali na průzkum lesa, zda nerostou houby. Ne nadarmo se říká, že houby rostou po dešti. Luky našel krásného klouzka a tak jsme se dnes vypravili do říše hub. Ukázali jsme si jak houba vypadá, jak se sbírá, co se z hub dělá a jaké to máme nejznámější houby. Děti si vyrobily houby z kloboučků žaludů, těsta a klacíku a hned je zasadily do mechu. Kromě toho jsme vedli vážnou výpravu lesem, kde jsme se vyhýbali nepřátelskému táboru a musely jsme se brodit hustým houštím, přes kopce větví ,... až k cíli – ke krmelci, pověděli jsme si, proč krmelce jsou a co se do nich dává. Dnes se nikomu nechtělo spát, i když deštivé počasí přímo vybízelo ke spánku, nakonec většina usnula.

Ve středu ráno si děti procvičily prstíky při šroubování a montování stavebnice, kdo chtěl, tak si maloval. Po svačince jsme vyrazili ven zahánět déšť. Na to že prší všechny děti okamžitě zapomněly a užívaly si v kalužích (nejvíc samozřejmě v těch nejhlubších). Chvilími jsme se schovávali pod veliký deštník při hře „Ťuká ťuká deštík..“, všichni si prostřídali roli schované panenky a bubnujícího deštníku na deštník. Pak jsme využili altánek na pláži ke hře Boudo budko, kde se dalo v dešti velmi dobře přebývat. Po návratu do školky jsme zjistily, že capání v kalužích děti vůbec neunavilo, nikdo nechtěl spát a společně se jim pěkně zlobilo. Nic nepomohlo čtení pohádky o Medvídkovi PÚ ani domlouvání.

Ve čtvrtek jsme chtěly jít pouštět lodičky na kaluž u pláže a závodit v posílání lodiček (Kindervajíček) přes „moře“. Sešlo se ale tak málo Tlapiček, že jsme se rozhodly udělat si výlet ke Košináři a zkontrolovat místní labutě. Vezli jsme jim něco k snědku. Labutě byly tentokrát bez rodičů, ale i tak bylo krmení dobrodružné. Výlet nám zpestřila jedna z Tlapek, která se rozhodla svoje průvodkyně otestovat i ve výlovu rybníka (vysypal kyblík s bábovkami a lopatkami do rybníka). Obstály jsme a nikdo se nevykoupal. Cestou zpátky se Tlapky svezly ve vozíčku, tak jsme krásně stihli i oběd.

Klubík (pro rodiče s malými dětmi ve věku 1 - 4 roky):

V pátek jsme se sešli s klubíkovými maminkami a jejich dětmi. Cesta nás dnes zavedla

nahoru nad školku, kde jsme si nejprve pohráli s padákem (řekli jsme si básničku o bublině, na velké bublině jsme pohoupaly žabičky). Foukali jsme bubliny a pak je zase praskali. Dětem se moc líbilo houpaní v našich nových závěsných houpačkách. U školky jsme si ještě společně vyrobili vlastní mýdla a pak si šli do zázemí pohrát...